तान् वैरिणः अभितिष्ठ अभिक्रम्य निगृह्य स्थिरो भव। ते च शत्रवः त्वत्तोऽधरे नीचाः सन्तु। इन्द्रवत् वृत्रहा शत्रुघाती तिष्ठ। अपः सस्योपकारीणि जलानि क्षेत्राणि च सञ्जयन् सम्यक् जयन सम्पादयन्॥

अथ चतुर्विंशीमाह। "इन्द्र एनमदीधरत्। ध्रुवं ध्रुवेण हविषा। तस्मै देवा अधिब्रुवन्। अयञ्च ब्रह्मणस्पतिः" [९] इति। यमिन्द्रोऽस्मि स एनं राजानं ध्रुवो यथा भवति तथा अदीधरत् धारयतु। ध्रुवेण स्थिरेण यथाशास्त्रमनुष्ठितेन हविषा तुष्टा देवा अस्मै यजमानार्थमधिब्रुवन् अधिकोऽयमिति ब्रुवन्तु। यो ब्रह्मणस्पतिर्देवः अयञ्चाधिब्रवीतु। आ त्वाहार्षमित्याद्या ऋचः पञ्च इन्द्राय सूत्राम्णे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदपरुद्धो वापरुध्यमानो वेत्यत्रोपहोमार्था द्रष्टव्याः॥

इति द्वितीयोऽनुवाकः॥ २॥

अथ तृतीयोऽनुवाकः।

तृतीयानुवाके प्रथमामृचमाह। "जुष्टी नरो ब्रह्मणा वः पितॄणाम्। अञ्जमव्ययन्न किलारिषाथ। यच्छक्वरीषु बृहता रवेण। इन्द्रे शुष्ममदधाथा वसिष्ठाः" इति। हे वसिष्ठाः वसिष्ठस्य मम पुत्राः यद्यस्मात्कारणात् शक्वरीषु प्रोष्वस्मै पुरो रथमित्यादिकासु शक्वरीच्छन्दोयुक्तासु ऋक्षु बृहता रवेण महता सामध्वनिना इन्द्रे शुष्मं बलं अदधाथाः सम्पादितवन्तः।